

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Ing. M.**, nar. X., bytom T., zast.: *JUDr. M.*, advokátom so sídlom K., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky** so sídlom Mierová č. 23, 815 11 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. apríla 2009 č. k. 6S 108/2008–27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. apríla 2009 č. k. 6S 108/2008–27 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Rozhodnutím č.: 380552008-1409 z 23.07.2008 žalovaný ako odvolací správny orgán zamietol podľa § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov (ďalej na účely tohto rozsudku len „*zák. č. 200/1998 Z.z.*“) odvolanie žalobcu a potvrdil odvolaním

napadnuté rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce R - 343/2008 - 5334 z 26.05.2008 vo veci prepustenia zo služobného pomeru.

Svoje rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že žalovaný porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zák. č. 200/1998 Z.z. tým konaním, že dňa 04.05.2008 na PCÚ Ubl'a na stanovisku vstup na územie Slovenskej republiky nedôsledne, povrchno a nedbalo vykonanou colnou kontrolou prepustil v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia 2.000 kusov cigariet rôznych značiek, ktoré boli uložené v taškách na sedadlách alebo pod rohožami. Takto sa dopustil konania, ktoré je v rozpore v rozpore s čl. 46 ods. 1 písm. a) Nariadenia Rady (EHS) č. 918/83 z 28. marca 1983 ustanovujúce systém Spoločenstva pre oslobodenie od cla, ďalej v rozpore s čl. 4 ods. 13 a 14 Nariadenia rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva a tiež v rozpore s ust. § 9 ods. 3 písm. q) zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Štetrením inšpekcie žalovaného bolo zistené, že dňa 04.05.2008 v čase o 04.07 hod. asi 200 m od hraničného prechodu Ubl'a bolo zastavené motorové vozidlo modrá Škoda Fabia. Toto vozidlo od skončenia colnej kontroly a opustenia hraničného priechodu až do momentu zastavenia colníkmi inšpekcie nikde nezastavilo a do vozidla nik nenastúpil. Po zastavení vozidla colníkmi inšpekcie bolo 2 bolo jednoduchou vizuálnou kontrolou zistené, že vo vozidle sa nachádza v taškách celkom 10 kartónov cigariet.

Zo zápisnice spísanej dňa 06.05.2008 so žalobcom žalovanému vyplýva, že potvrdil, že počas svojej služby vykonal aj colnú kontrolu predmetného vozidla. Kontrolu uskutočnil tým spôsobom, že po vykonaní pasovej kontroly pristúpil k vozidlu, od vodiča vypýtal cestovné doklady, potom cestujúcich požiadal, aby vystúpili z vozidla, následne sa ich spýtal, či dovážajú tovar, ktorý podlieha colnej kontrole pri vstupe na územie Slovenskej republiky. Na to dostal odpoveď, že na územie Slovenskej republiky nedovážajú tovar, ktorý podlieha colnej kontrole. Vodič vozidla otvoril batožinový priestor, ktorý žalobca vizuálne prezrel, ďalej prezrel oblasť rezervného kolesá, kde sa nenachádzalo nič, čo by podliehalo colnej kontrole. Následne žalobca pristúpil k zadným sedačkám zo strany interiéru vozidla, ktoré si nechal vodičom nadvihnúť a pod sedačkami nezistil nezákonný dovoz tovaru. Ďalej prezrel

odkladaciu skrinku v palubnej doske, ktorá sa nachádza na strane spolujazdca. Potom skontroloval priestor pod prednými sedadlami ako vodiča tak aj spolujazdca.

Keď bolo vozidlo vrátené inšpektormi späť na hraničný prechod, žalobca podľa zistení žalovaného na požiadanie IGR opätovne vykonal colnú kontrolu v predmetnom vozidle. Na otázku, aby uviedol, čo touto colnou kontrolou zistil, odpovedal, že colnou kontrolou nezistil, aby sa vo vozidle nachádzali iné cigarety než tie, ktoré údajne našli príslušníci IGR v tomto vozidle. Na ďalšiu otázku, ako si vysvetľuje skutočnosť, že príslušníci IGR po ňom vykonanej colnej kontrole našli v predmetnom vozidle 2.000 kusov, žalobca v zápisnici uviedol, že nevie si to vysvetliť.

V závere svojej výpovede v zápisnici žalobca uviedol, že *„mu nie je známe, z akého dôvodu príslušníci IGR potom, čo zastavili vozidlo vo vnútrozemí cca 500m od HP, kde už nie je priamy výhľad, nepostupovali podľa daňových predpisov potom, čo zistili, že vo vozidle sa prevážajú cigarety bez kontrolných známok Slovenskej republiky podľa daňových zákonov, ale vozidlo vrátili na HP Ubl'a a rozhodnutie o zaistení cigariet vyhotovil vedúci zmeny na PCÚ Ubl'a. Ďalej mu nie je známe, prečo neboli vypočutí cestujúci z predmetného vozidla príslušníkmi IGR a z akého dôvodu príslušníci IGR usúdili, že cigarety boli dovezené cez HP Ubl'a.“*

Žalovaný potom v odôvodnení uviedol, že žalobca vykonal colnú kontrolu v predmetnom vozidle povrchno a nedostatočným spôsobom, a nakoľko vozidlo od opustenia HP Ubl'a bolo na území Slovenskej republiky zastavené až na účely kontroly príslušníkmi IGR a nakoľko nezákonne dovážané cigarety neboli žiadnym spôsobom ukryté, potom na odhalenie týchto cigariet bolo potreba vykonať colnú kontrolu vozidla a batožín cestujúcich riadnym spôsobom.

Na základe takto vyhodnoteného skutkového stavu žalovaný dospel k záveru, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby v súlade s § 183 ods. 1 písm. d) zák. č. 200/1998 Z.z.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Košiciach žalobu z 02.10.2009.

Krajský súd ako súd prvého stupňa v súdnom konaní dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu majú požadované formálne i obsahové náležitosti a sú dostatočne odôvodnené. Preto krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Svoj rozsudok s aplikáciou § 222 ods. 1 a 2, § 227 ods. 1 a 4 ako aj § 183 ods. 1 písm. d) zák. č. 200/1998 Z.z. odôvodnil tým, že ak by žalobca pri colnej kontrole motorového vozidla vykonal aj tie najzákladnejšie úkony, medzi ktoré patrí vizuálna kontrola cestujúcich a interiéru vozidla, musel by nezákonný dovoz cigariet odhaliť. Preto sa súdu javí ako logický záver správnych orgánov, že podľa spôsobu uloženia a množstva cigariet, ktoré sa nachádzali v predmetnom motorovom vozidle, žalobca zanedbal svoje povinnosti vykonať colnú kontrolu riadne ale naopak ju vykonal nedôsledne, povrchno a nedbalo.

V oblasti hodnotenia dôkazov správnym orgánom krajský súd vyslovil záver, že správne orgány pri danej veci postupovali v súlade s ustanovením § 227 ods. 4 zák. č. 200/1998 Z.z. Preto námietky žalobcu ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu ako aj účelového, jednostranného a neobjektívneho postupu žalovaného nie sú podľa krajského súdu opodstatnené.

Rovnako krajský súd námietku žalobcu, že v danej veci sa malo postupovať analogicky so Zákonníkom práce, označil za nedôvodnú. Podľa krajského súdu zákon č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov je zákonom „lex specialis“ upravujúci ich osobitný vzťah k štátu. Obsahom tohto vzťahu je aj vyššia miera zodpovednosti colníkov, tejto skutočnosti musia zodpovedať aj vyššie možnosti postihu colníkov zo strany nadriadených štátnych orgánov.

III.

Vo včias podanom odvolaní zo dňa 17.06.2009 (č. 1. 35) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca požiadal, že ak by odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zmenu rozsudku, navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Predovšetkým s odkazom na ust. § 250i ods. 1 O.s.p. žalobca poukazoval na úlohu správneho súdu, pri ktorej má preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu, vrátane toho, či správnym orgánom bol presne a úplne zistený skutočný stav. Podľa žalobcu sa krajský súd v rozpore s § 157 O.s.p. nevysporiadal so všetkými jeho argumentmi uvádzanými v žalobe.

Najmä kritizoval, že krajský súd sa nevysporiadal s tým, koľko colníkov inšpekcie (IGR) žalovaného sa dňa 04.05.2008 na hraničnom prechode Ubl'a nachádzalo, lebo z kamerového systému na hraničnom prechode je zrejmé, že na mieste, ktoré označili colníci, a na ktorom mal stáť Ing. Š. (jeden z inšpektorov), nestojí nikto. A práve tento inšpektor mal vidieť predmetné vozidlo Škoda Fabia počas celej jeho jazdy od hraničného prechodu po jeho zastavenie druhým inšpektorom.

Tiež sa podľa žalobcu správny orgán ani krajský súd nevysporiadali s výpoveďou vodiča S., že cigarety kúpil za hraničným prechodom od neznámeho občana Ukrajiny.

Obdobne žalobca namietal, že sa krajský súd nevysporiadal ani s rozpornými údajmi žalovaného o mieste, kde sa mali nájsť cigarety. V rozhodnutí ako aj v protokole sa uvádza, že tovar, tzn. 10 kartónov cigariet, mal účastník ukrytý pod prednými sedačkami. Naopak napadnutom rozhodnutí o prepustení sa pre zmenu uvádza, že cigarety mali byť uložené v taškách na zadných sedadlách a v taškách, ktoré mali byť uložené za prednými sedadlami vodiča a spolujazdca a v taškách pod rohožami.

Okrem toho, žiaden právny predpis neustanovuje, ako má colná kontrola prebiehať a ako dlho má trvať, ani čo možno považovať za porušenie služobných povinností. Podľa žalobcu teda preskúmané rozhodnutia boli vydané na základe nedostatočne zisteného

skutkového stavu. Tento skutkový stav je v rozpore s obsahom spisov, a preto došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvého stupňa.

Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 13.07.2009 vyplýva, že nesúhlasí s námietkami žalobcu. Najmä námietka, že zo strany krajského súdu nebol preverovaný údaj, koľko colníkov inšpekcie GR CR SR sa malo dňa 04. 05. 2008 na hraničnom prechode nachádzať, je polopravdivá. Podľa žalovaného čas uvedený v programe TALON ako ukončenie colnej kontroly nemusí vždy znamenať, že vozidlo ihneď opustilo colný priestor. Naopak účelom zápisníc napísaných s Ing. Š. a Ing. Š. bolo bližšie spresniť skutočnosť, že predmetné vozidlo po opustení HP Ubl'a nikde nezastavilo a do vozidla nikto nenastúpil, ani nevystúpil.

Pri námietke žalobcu, že sa krajský súd nevysporiadal s výpoveďou vodiča S., žalovaný upozornil na vyjadrenia vodiča predmetného vozidla, že cigarety nakúpil za hraničným prechodom od neznámeho občana Ukrajiny a viezol ich pre vlastnú potrebu. Z výpovedi je podľa žalovaného zrejmé, že cigarety boli dovezené na územie Slovenskej republiky cez HP Ubl'a dňa 04.05.2008. Tá skutočnosť, že vozidlo od prestupu štátnej hranice nikde nezastavilo a do vozidla nikto nenastupoval, ani z vozidla nevystupoval, iba potvrdzuje podľa žalovaného nezákonný dovoz cigariet. Navyše J. ako vodič vozidla ani následne neopravil svoju výpoveď, o čom svedčí skutočnosť, že nepodal opravný prostriedok voči rozhodnutiu o colnom priestupku a o prepadnutí cigariet.

K námietke žalobcu, že žiaden predpis neustanovuje, ako má colná kontrola prebiehať, žalovaný poukázal na to, že v konaní bolo bez pochyb preukázané, že menovaný nevenoval náležitú pozornosť colnej kontrole v predmetnom vozidle, nakoľko cigarety vo vozidle neboli rafinovane ukryté a na ich odhalenie bolo potreba vykonať len najjednoduchšie úkony colnej kontroly.

Záverom svojho vyjadrenia žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu s tým, že žalobca znáša svoje trovy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Žalobca vo svojom odvolaní zdôrazňoval, že sa krajský súd na rozdiel od § 157 ods. 2 O.s.p. nevysporiadal so všetkými jeho argumentmi uvádzanými v žalobe. Žalobca najmä poukazoval na nezistený počet pracovníkov inšpekcie GR CR SR na hraničnom prechode dňa 04.05.2008, na neprítomnosť Ing. J. dňa 04.05.2008 na hraničnom prechode Ubl'a, nevysporiadanie sa krajského súdu s výpoveďou vodiča S. ako aj na rozporné údaje žalovaného o mieste, kde sa mali nájsť cigarety.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Krajský súd pri odôvodňovaní svojich záverov, že žalobca nevykonal colnú kontrolu riadne, vychádzal z podkladov (najmä úradný záznam z 05.05.2008, zápisnica o podaní vysvetlenia žalobcom zo 04.05.2008, zápisnica zo 06.05.2008 a iné) vymenovaných v odseku 3 na str. 3 a ods. 1 na str. 5 odôvodnenia rozsudku krajského súdu.

Najvyšší súd otázku dodržiavania povinnosti riadne a presvedčivo odôvodniť rozsudok odvíja od právnych záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva – najmä rozsudok vo veci *García Ruiz v. Španielsko* z 21. januára 1999, podľa ktorého čl. 6 ods. 1 Európskeho Dohovoru o ochrane práv a slobôd však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument nespokojného účastníka; súd sa preto pri zamietnutí žaloby v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia preskúmaného orgánu štátu. Ak súd, ktorý preskúmava napadnuté rozhodnutie, dospeje k záveru, že toto rozhodnutie je podrobne odôvodnené tak v časti týkajúcej sa skutkových zistení, ako aj v časti týkajúcej sa právneho posúdenia veci, potom v zmysle tejto judikatúry nie je na škodu veci, ak súd uvedie, že si osvojuje popis skutkových okolností, tak ako ich zistil a uviedol vo svojom rozhodnutí správny orgán.

Uvedený postup odobruje aj § 250i ods. 2 O.s.p., podľa ktorého „*pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.*“ Základnou výnimkou z tohto prístupu je zásada úplnej apelácie v správnom súdnictve podľa § 250i ods. 2 O.s.p.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. platí, že ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní

tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správny orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správny orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z prejednávanej veci vyplýva, že však o žiadny zhora uvedených príkladov nejde, lebo rozhodnutie o prepustení colníka zo služobného pomeru nie je ani právnou vecou vyplývajúcou z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) a ani nejde o uloženie sankcie. Na tomto mieste Najvyšší súd poukazuje na správny záver krajského súdu, že zák. č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov nie je možné porovnávať pri porušení pracovnej disciplíny s úpravou ostatných pracovníkov, ktorých činnosť je založená na zmluvnom vzťahu a posudzuje sa podľa Zákonníka práce. Krajský súd ďalej správne zdôraznil, že vyššia miera zodpovednosti colníkov je teda odzrkadlená v zákone a tomu misia aj zodpovedať vyššie možnosti postihu zo strany nadriadených orgánov (str. 6 odôvodnenia). Preto krajský súd nemal dôvod, aby pri preverovaní skutkového stavu nevychádzal zo zistení správneho orgánu zachytených v jeho administratívnom spise.

Nebolo preto úlohou krajského súdu, aby prepisoval závery správnych orgánov obsiahnuté v listinách, ktoré citoval (viď napríklad úradný záznam z 05.05.2008, zápisnica o podaní vysvetlenia žalobcom zo 04.05.2008, zápisnica zo 06.05.2008 a iné). Ak s prihliadnutím na obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že správne orgány pri hodnotení vykonaného dokazovania v danej veci postupovali v súlade s ustanovením § 227 ods. 4 zák. č. 200/1998 Z.z. a vykonané dôkazy hodnotili z hľadiska ich závažnosti a zákonnosti, potom tento záver sa musel javiť krajskému súdu ako logický, ktorý skutočne má podklad vo vykonanom dokazovaní.

Pre oblasť správneho práva neplatí trestná zásada „*in dubio pro reo*“, ale naopak tu platí zásada materiálnej pravdy zakotvená najmä do ust. § 222 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z.z. a oficiality uvedená v odseku 2.

Podľa § 222 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 222 ods. 2 zák. č. 200/1998 Z.z. oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Pri preverovaní postupu prvostupňového colného orgánu však Najvyšší súd nedospel k záveru, že by tieto zásady boli porušené, ale naopak sa žalovaný nimi dôsledne riadil. Preto Najvyšší súd iba skratkovito upozorňuje na str. 5 a nasl. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, kde sa žalovaný dostatočným spôsobom zaoberal námietkami žalobcu týkajúcimi sa najmä nezisteného počtu pracovníkov inšpekcie GR CR SR na hraničnom prechode dňa 04.05.2008, neprítomnosti Ing. J. dňa 04.05.2008 na hraničnom prechode Ubl'a (logické vysvetlenie žalovaného o vzniku písárskej chyby ako aj o neodôvodnenosti časového údaju 12 minút spolu s vyhlásením Ing. Š. z 22.05.2008), výpovede vodiča Juraja S. (zápisnica z 22.05.2008 objasňuje formuláciu „Cigarety som kúpil za hraničným priechodom od neznámeho občana Ukrajiny“ v tom, duchu, že boli kúpené na ukrajinskom území) ako aj na rozporné údaje žalovaného o mieste, kde sa mali vo vozidle nájsť cigarety (irelevantnosť týchto údajov na prepustenie colníka).

Naopak za tejto situácie Najvyšší súd poukazuje na procesné oprávnenie účastníka zakotvené v ust. § 227 ods. 3 zák. č. 200/1998 Z.z.

Podľa § 227 ods. 3 zák. č. 200/1998 Z.z. je účastník konania oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Ak žalobca svoje právo v zmysle cit. ustanovenia § 227 ods. 3 zák. č. 200/1998 Z.z. nevyužil celkom, resp. primerane, nemôže z toho viniť krajský súd a požadovať od neho, aby vykonal dokazovanie, zistil, resp. za tohto stavu inak hodnotil skutočnosti zistené žalovaným na základe oficiality. Iba od žalobcu sa očakávalo, že bude produkovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, že na hraničnom prechode bol dňa 04.05.2008 nezistený počet pracovníkov inšpekcie GR CR SR vrátane neprítomnosti Ing. J. dňa 04.05.2008, resp. na preukázateľné skutočnosti nasvedčujúce, že výpoveď vodiča S. svedčí v prospech žalobcu. Týmto spôsobom však žalobca svoje právo nevyužil a preto krajský súd dôvodne konštatoval, že správne orgány pri hodnotení vykonaného dokazovania v danej veci postupovali v súlade so zák. č. 200/1998 Z.z. (str. 6 odôvodnenia rozsudku).

Námietku žalobcu, že žiaden právny predpis neustanovuje, ako má colná kontrola prebiehať a ako dlho má trvať, ani čo možno považovať za porušenie služobných povinností, Najvyšší súd vyhodnotil ako irelevantnú. Je celkom samozrejmé, že výkon kontrolných činností a samotný priebeh colnej kontroly je determinovaný osobitosťami situácie, počas ktorej sa colná kontrola vykonáva, a preto je celkom nelogické očakávanie žalobcu, že by štát upravil detailne presný postup pri colnej kontrole, ale naopak postup sa pri colnej kontrole odvíja v závislosti od dosiahnutia sledovaného cieľa s využitím osvedčených metodík a praktík na preverenie skutočností, ktoré môžu odhaliť porušovanie colných predpisov.

Na základe uvedených záverov Najvyšší súd vyhodnotil námietky žalobcu ako nedôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporcu má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava podmienok na prepustenie colníka zo služobného pomeru je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 22. júna 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová